

Rozhovor s Michaelou Mráčkovou

Jak jste se dostala ke studiu malby?

Společně s mými dvěma sestrami jsem začala v třetí třídě ZŠ chodit na keramiku u paní Slávky Břečkové. Po delší době Slávka zjistila, že pro mě je keramika náročná a více se mi daří malovat. Poté mě na studium na střední uměleckou školu připravila Pavla Kantorová.

Podle čeho se jako nevidomá malířka orientujete při samotné malbě?

Jako nevidomá se zbytky zraku mohu kreslit pouze díky kompenzačním pomůckám, které mi toto umožní, a to na papír a plátno. K orientaci v prostoru spoléhám na pomoc mé rodiny a mého vodícího psa Anežky. Každou cestu se musím naučit zvlášť pomocí traséra. Ten cestu naučí i mého vodícího psa Anežku. V malbě zdi pro mě nebylo možné se zorientovat, nikdy ji neuvidím. To, jak vypadá, si můžu pouze poslechnout z dojmů mé vedoucí Patricie, mé rodiny a ostatních.

Nedávno jste malovala zeď nové Náplavky na Poříčí. Jak jste při tomto projektu postupovala a jaké to pro vás bylo?

Začalo to tak, že mě moje ateliérová vedoucí Patricie Fexová oslovila, zda bych měla zájem na malbě zdi na Poříčí. Mě proto, že se jako nevidomá již tři roky věnuji malbám zvuků přírody. Malbu jsem připravila na papíře s pomocí digitální zvětšovací lupy. Můj návrh byl schválen po předložení v Domě umění.

U této malby se sytost a tmavost barvy proměňuje podle síly proudu a hlasitosti toku řeky. Podle konzultace s Patricií, kde jsme kousek po kousku řešili, jak já slyším řeku – zda se mi zdá proud silný či slabý – když byl proud slyšet hodně, vyžádala jsem si barvu, která bude na daném úseku zdi hodně vidět a bude hodně kontrastní. Když nebyl proud slyšet téměř vůbec, tak jsme s Patricií konzultovali a vybíraly odstín, co by dle mého vjemu do daného barevného úseku zdi spíše splynul. Místa není vůbec vidět – stejně jako tok řeky, který je místy naprosto neslyšitelný.

Záznam zvuku proudu řeky jsem malovala za pomoci Patricie a mé rodiny, kteří mě při malbě zvuku vedli kolem zdi a tiše mi pomáhali. Realizaci barevného podkladu na zeď zhruba 250 metrů dlouhou provedl pan Veselý z firmy Malujeme jinak.

Jak a podle čeho vybíráte barvy?

Barvy vybírám dle pocitu, teploty, ale též zvuků a toho, jak na mě působí. Zvuky zaznamenávám podle intenzity, směru, síly, ozvěny, hlasitosti, délky a trvání zvuku. Vnímám a maluji zvuky nejen řeky, ale také lesa, zpěvu ptáků, zvuků zvířat, rolničku mého vodícího psa Anežky i zvuky města. Například zvuk vody v odstínech modré, azurové. Zvuk rolničky mého psa v odstínech žluté a červené.